Dosarul №2a-9/2025 I instanță
n/c 2-23080218-05-2a-06012025 judecătoria
Cimişlia

judecător Cherdivara Dumitru

D E C I Z I E

26 februarie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat
În componența:
președintelui completului, judecătorului Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori şi Hudoba Valeri
grefier Cebanova Natalia
cu participarea:
reprezentantului apelantului/pârâtului Pînzari Serghei avocatul Bunduchi Vitalie
intimatei/reclamantei Cebotari Alexandra
reprezentantului intimatei/reclamantei Cebotari Alexandra avocatul Ahmedov Ruslan
în lipsa apelantului/pârâtului Pînzari Serghei, legal citat,

examinând în şedinţă publică în ordine de apel, apelul declarat de avocatul Bunduchi Vitalie în interesele apelantului Pînzari Serghei împotriva hotărârii judecătoriei Cimişlia sediul central din 25 ianuarie 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Ahmedov Ruslan în interesele reclamantei Cebotari Alexandra către Pînzari Serghei privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

audiind raportul judecătorului asupra pricinii, ascultând argumentele participanţilor asupra esenței apelului,

A C O N S T A T A T:

1. ***<u>Circumstanţele cauzei:</u>***

La 06 iunie 2023 avocatul Ahmedov Ruslan în interesele reclamantei

Cebotari Alexandra a depus la judecătoria Cimişlia sediul central cererea de chemare în judecată către Pînzari Serghei privind încasarea datoriei în sumă de 10 000 Euro, dobânzii de întârziere în sumă de 1887,81 lei și cheltuielilor de judecată: 7000 lei pentru asistența juridică a avocatului şi 6800 lei, achitate în calitate de taxa de stat. (f.d.3-5)

În motivarea acțiunii s-a invocat că, în anul 2021 reclamanta Cebotari Alexandra a făcut cunoștință cu Pînzari Serghei, care din cauza situației financiare dificile a pârâtului, acesta aflând că reclamanta din cauza necesității tratamentului medical, locuiește preponderent în afara țării, i-a cerut acesteia să îi acorde un împrumut, motivându-și cererea prin dificultatea de a întreține cei șase copii ai săi și că în primăvara anului 2022 (după șase luni de la data primirii împrumutului), când reclamanta va reveni în țară, îi va restitui împrumutul.

Menționează că, la data de 19.01.2021 , Cebotari Alexandra, după ce a primit preliminar un împrumut de la instituția bancară din Italia, printr-o operațiune bancară a efectuat un transfer bănesc în valoare de 3000 euro la contul pârâtului și, pe data de 02.11.2021 a efectuat al doilea transfer bănesc în valoare de 7000 euro. În total de către pârât a fost primită suma de 10000 euro.

Între reclamantă și pârât nu a fost încheiat un contract de împrumut în scris, nici condițiile de returnare a mijloacelor bănești ce ține de data restituirii împrumutului și răspunderea pentru neîndeplinirea în termen a obligațiilor de returnare a sumei împrumutului, nefiind stabilite în scris.

Astfel indică avocatul că, reclamanta ajunsă în Republica Moldova în primăvara anului 2022, s-a adresat pârâtului cu o cerere de returnare a banilor împrumutați, însă pârâtul a început să se sustragă în orice mod posibil de la comunicarea cu reclamanta și să evite întâlnirea cu aceasta. Iar reclamanta văzând semne de acțiuni frauduloase în acțiunile pârâtului, sa adresat la data de 04.08.2022 la organele de drept cu o cerere cu privind atragerea la răspundere penală a pârâtului Pînzari Serghei. Ulterior în urma examinării circumstanțelor expuse în plângerea lui Cebotari Alexandra, s-a stabilit că în acțiunile lui Pînzari Serghei nu au fost depistate careva elemente de contravenție sau de infracțiune, în legătură cu ce examinarea a fost încetată.

A notat că, după cum rezultă din verificarea efectuată, inclusiv din explicațiile lui Pînzari Serghei date în cadrul verificării, ultimul a confirmat faptul că a primit mijloace bănești în sumă de 10000 euro, indicând că în prezent nu are bani pentru a îi returna, însă cu siguranță va returna banii lui Cebotari Alexandra

îndată ce vor apărea.

La data de 05.09.2022 a expediat pârâtului o pretenție privind executarea obligațiilor asumate, acordându-i în acest sens un termen de 7 zile calendaristice pentru a-și onora obligațiunea de restituire a împrumutului, cu explicarea consecințelor în cazul neîndeplinirii obligațiilor de rambursare a datoriei. Pretenția dată fiind recepționată de pârât la data de 08.09.2022 însă pârâtul nu și-a îndeplinit obligațiile, nici măcar parțial.

Susține avocatul că deși între reclamantă și pârât nu a fost încheiat un contract de împrumut scris, faptul existenței unui raport contractual prin care se stabilește obligația pârâtului de a restitui mijloacele bănești primite cu titlu de împrumut se confirmă prin ordine de plată privind transferul bănesc, explicațiile scrise ale pârâtului care a recunoscut faptul primirii sumei de bani și existența obligației de returnare a sumei primite.

În final a indicat reprezentantul reclamantei că, neîndeplinirea obligației de rambursare a sumei împrumutului în termen de o lună de la data primirii pretenției transmise pârâtului (08.09.2022), pârâtul este obligat și la plata dobânzilor de întârziere, calculate începând cu 08.10.2022 până la data depunerii cererii de chemare în judecată 06.06.2023, în sumă de 1887,81 euro potrivit cursului BNM în ziua îndeplinirii obligației.

2. <u>Soluția instanței de fond:</u>

La 25 ianuarie 2024 judecătoria Cimişlia a pronunţat dispozitivul hotărârii, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de către avocatul Ahmedov Ruslan în interesele reclamantei Cebotari Alexandra către Pînzari Serghei privind încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, s-a admis integral.

S-a încasat din contul lui Pînzari Serghei în beneficiul reclamantei Cebotari Alexandra suma de 10 000 euro, dobânda de întârziere în sumă de 1 887,81 euro și cheltuielile de judecată: 7000 lei pentru asistența juridică a avocatului; 6800 lei taxa de stat și 310 lei cheltuieli pentru citarea publică a pârâtului, iar în total: 10 000 (zece mii) euro conform cursului BNM la momentul executării hotărârii și 14 110 (paisprezece mii o sută zece) lei. (f.d.56)

3. <u>Solicitarea apelantului:</u>

La 20 decembrie 2024, avocatul Vitalie Bunduchi, în interesele apelantului Serghei Pînzari, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii sus-menționate, pe care l-a completat la data de 12 septembrie 2025, solicitând casarea integrală a

hotărârii Judecătoriei Cimișlia, din 25 ianuarie 2024 și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată. Totodată, apelantul solicită repunerea în termenul de declarare a apelului. (f.d.66-67, 125-132)

În motivarea cererii de apel, apelantul a indicat că instanța de fond eronat a reținut că dobândirea sumei de 10 000 euro de către acesta s-a făcut în lipsa unui temei juridic, or, potrivit susținerilor sale, părțile au avut o înțelegere conform căreia urmau să desfășoare o activitate economică de creștere a animalelor în satul Ciucur-Mingir, raionul Cimișlia.

Apelantul a arătat că între părți s-a constituit, în fapt, o societate civilă în sensul art. 1926 Cod civil, întrucât Cebotari Alexandra a contribuit cu un aport bănesc în sumă de 10 000 euro, iar el a contribuit cu aport în muncă și lucrări, constând în procurarea și renovarea încăperii, precum și organizarea activității. În opinia sa, acest acord constituia un temei juridic suficient pentru remiterea sumelor de bani.

Totodată, apelantul a menționat că societatea civilă permite asociaților să aducă aporturi diferite, unii în bani, iar alții în muncă sau bunuri, finalitatea fiind desfășurarea unei activități comune și împărțirea atât a beneficiilor, cât și a pierderilor. Potrivit acestuia, în speță, Cebotari Alexandra și Serghei Pînzari au convenit să dezvolte împreună o activitate de creștere a animalelor, fapt care exclude calificarea sumelor transferate drept îmbogățire nejustificată.

În continuare, apelantul a invocat că, potrivit extraselor bancare, la rubrica „motivul plății” pentru suma de 3 000 euro este indicat „renovare”, iar pentru suma de 7 000 euro este indicată mențiunea „deschiderea unei afaceri (unei activități)”. În opinia sa, aceste mențiuni demonstrează că transferurile au avut o cauză determinată, și anume inițierea unei afaceri comune, motiv pentru care acestea nu pot fi calificate drept împrumut sau sprijin personal.

De asemenea, apelantul a susținut că indicațiile înscrise în ordinele de plată la rubrica „motivul plății”, respectiv „renovare” și „deschiderea unei afaceri (unei activități)”, confirmă faptul că Cebotari Alexandra și-a exprimat consimțământul în mod liber și conștient la efectuarea transferurilor bănești, cunoscând că acestea reprezentau contribuția sa la o activitate economică comună.

Potrivit apelantului, acceptarea benevolă a unui asemenea aport, chiar dacă presupunea un eventual dezavantaj economic pentru Cebotari Alexandra, exclude prin natura sa posibilitatea calificării ulterioare a transferurilor bănești drept

îmbogățire nejustificată.

Apelantul a mai invocat că instituția îmbogățirii nejustificate este aplicabilă exclusiv în situația în care lipsește un temei juridic. În cauza dedusă judecății, acesta a susținut că un asemenea temei juridic exista și era reprezentat de înțelegerea părților de a constitui o societate civilă și de a desfășura o activitate economică. În opinia sa, simplul fapt că afacerea nu s-a concretizat nu poate justifica restituirea sumei de 10 000 euro cu titlu de îmbogățire nejustificată.

În susținerea poziției sale, apelantul a făcut trimitere la prevederile art. 1979 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora, dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată care se atribuie dezavantajului suferit de o altă persoană, aceasta este obligată să restituie îmbogățirea persoanei dezavantajate.

De asemenea, acesta a invocat prevederile art. 1980 alin. (1) și (2) Cod civil, conform cărora consecințele juridice ale unei îmbogățiri obținute în temeiul unui contract sau al unui alt act juridic valabil și eficient sunt reglementate de alte dispoziții legale, dacă acele norme acordă sau exclud dreptul la restituirea îmbogățirii, prin efectul revocării, rezoluțiunii, reducerii obligației corelative ori pe un alt temei. Totodată, dispozițiile capitolului privind îmbogățirea nejustificată nu afectează alte drepturi de restituire sau recuperare prevăzute de legislația în materie de proprietate, contracte ori de alte dispoziții legale.

Apelantul a invocat și prevederile art. 1981 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora o îmbogățire nu este nejustificată dacă persoana îmbogățită este îndreptățită să obțină îmbogățirea în temeiul unui contract, al unui alt act juridic, al unei hotărâri judecătorești sau al unui alt temei legal ori dacă persoana dezavantajată și-a exprimat în mod liber și fără eroare consimțământul de a suporta dezavantajul respectiv.

Totodată, apelantul a menționat că procesul-verbal de constatare întocmit de Inspectoratul de Poliție Cimișlia nu poate constitui o probă pertinentă și concludentă în sensul reținut de instanța de fond, întrucât semnătura olografă aplicată pe acel înscris nu îi aparține.

În continuare, acesta a susținut că nu a fost informat despre procesul civil intentat de Cebotari Alexandra și că a fost lipsit de posibilitatea de a participa la examinarea cauzei în prima instanță, fapt care, în opinia sa, a condus la încălcarea dreptului fundamental la apărare și la un proces echitabil, garantat de Constituție și de legislația procesual-civilă.

Potrivit apelantului, în aceste condiții, i-a fost imposibil să conteste

procesul-verbal de constatare întocmit de Inspectoratul de Poliție Cimișlia și depus la dosar, inclusiv prin solicitarea efectuării unei expertize grafoscopice care ar fi putut stabili autenticitatea semnăturii și, implicit, relevanța probatorie a înscrisului respectiv.

În susținerea cererii sale, apelantul a invocat și prevederile art. 373 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, potrivit cărora instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor formulate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate sub aspectul constatării circumstanțelor de fapt și al aplicării legii de către prima instanță. Totodată, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și pe cele care nu au fost stabilite, dar care prezintă importanță pentru soluționarea cauzei, apreciind probele administrate la dosar și pe cele prezentate suplimentar în instanța de apel.

De asemenea, apelantul a făcut trimitere la prevederile art. 385 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța de apel, după examinarea apelului, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

În concluzie, apelantul a subliniat că, în opinia sa, în cauză nu sunt întrunite condițiile necesare pentru aplicarea instituției îmbogățirii nejustificate, întrucât transferurile bănești au avut un temei juridic determinat, reprezentat de înțelegerea părților de a constitui o societate civilă și de a iniția o activitate economică comună. Din aceste considerente, acesta a apreciat că instanța de fond a aplicat eronat legea materială, calificând sumele transferate drept îmbogățire nejustificată, motiv pentru care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii atacate și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 06 ianuarie 2025 în adresa Curții de Apel Sud sediul Comrat a parvenit cauza dată civilă pentru examinarea apelului sus indicat. (f.d.73)

Prin încheierea Curţii de Apel Sud sediul Comrat din 06 februarie 2025, a fost admis cererea avocatului Vitalie Bunduchi în interesele apelantului Serghei Pînzari privind repunerea în termen de înaintare a apelului; s-a repus apelantul Serghei Pînzari în termen de declarare a apelului împotriva hotărârii judecătoriei Cimişlia sediul central din 25 ianuarie 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Ahmedov Ruslan în interesele reclamantei Cebotari Alexandra către Pînzari Serghei privind încasarea datoriei,

dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei instanței de fond pentru întocmirea hotărârii integrale. (f.d.100-104)

La 15 august 2025, prezenta cauză civilă a parvenit în adresa Curții de Apel Sud sediul Comrat după întocmirea hotărârii integrale, pentru examinarea apelului sus indicat. (f.d.119)

4. <u>Argumentele părților:</u>

În ședința de judecată a instanței de apel, avocatul Bunduchi Vitalie în interesele lui Pînzari Serghei a declarat că susține argumentele de fapt și de drept indicate prin conținutul apelului înaintat.

În ședința de judecată a instanței de apel, avocatul Ahmedov Ruslan în interesele Cebotari Alexandra a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat și menținerea hotărârii instanței de fond, invocând că apelul nu este susținut de probe pertinente și concludente.

În susținerea poziției sale, avocatul a arătat că Cebotari Alexandra a transmis mijloace bănești lui Pînzari Serghei cu scopul ca acesta să inițieze o afacere proprie, care să genereze venituri pentru întreținerea copiilor. După aproximativ șase luni, la revenirea acesteia în Republica Moldova, Pînzari Serghei a încetat orice comunicare cu ea, iar intimata a fost nevoită să clarifice modul în care au fost utilizate mijloacele bănești transmise.

Potrivit susținerilor intimatei, sumele respective nu au fost folosite pentru crearea unei afaceri și nici pentru obținerea unor venituri destinate întreținerii familiei. În aceste împrejurări, în plângerea privind pornirea urmăririi penale, aceasta a indicat că Pînzari Serghei ar fi acționat în mod fraudulos, solicitând banii cu titlu de împrumut, însă utilizându-i în alte scopuri decât cele convenite.

Totodată, avocatul a susținut că afirmațiile apelantului potrivit cărora raporturile juridice dintre părți ar fi fost guvernate de dispozițiile referitoare la societatea simplă sunt neîntemeiate, întrucât nu sunt confirmate prin niciun mijloc de probă, fiind susținute exclusiv prin declarațiile acestuia.

În ședința de judecată a instanței de apel, Cebotari Alexandra a declarat că susține integral poziția exprimată de avocatul său și a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat.

În ședința instanței de apel Pînzari Serghei fiind legal citați despre data, ora și locul examinării cauzei nu s-a prezentat.

Potrivit prevederilor art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, *neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a*

reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

Astfel, Completul de judecată a considerat necesar de a examina cauza în lipsa părților care nu s-au prezentat la examinarea cauzei.

5. <u>Aprecierea instanţei de apel:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de apelant în cererea de apel și a materialelor din dosar, Completul de judecată concluzionează că apelul declarat de avocatul Bunduchi Vitalie în interesele apelantului Pînzari Serghei urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cimişlia sediul central din 25 ianuarie 2024, din următoarele motive.

Potrivit prevederilor art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe*.

În conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicaţiile părţilor şi intervenienţilor, depoziţiile martorilor, concluziile expertului, consultaţiile şi explicaţiile specialistului, să ia cunoştinţă de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanţelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în şedinţă de judecată.*

Potrivit art. 117 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.*

Conform art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

Conform prevederilor art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*.

Conform art. 373 alin. (1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit art. 6 § 1 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalităţii armelor, unde fiecare din părţi urmează să obţină posibilitatea de a-şi prezenta cauza în condiţii egale, care să nu o plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

Totodată, Completul de judecată consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *Garcia Ruiz contra Spaniei* (Marea Cameră), din 21 ianuarie 1999, § 26; *Moreira Ferreira contra Portugaliei*, (nr. 2) (Marea Cameră); din 11 iulie 2017, § 84, 98).

Completul constată că, respectiva normă garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligațiilor instanţei de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind unicul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Instanța de apel remarcă că, hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată*.

Astfel, prevederea legală enunțată mai sus în mod expres, obligă instanţa de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate, Completul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 din Codul de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Respectiv, conform practicii CtEDO, instanţa de apel potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de instanţa inferioară, (cauza *Hirro Balani contra Spaniei,* nr.18064/91 din 09 decembrie 1994, §27; cauza *Georgiadis contra Greciei,* nr. 21522/93 din 29 mai 1997, §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

La caz, instanţa de apel verificând în raport cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta ***urmează a fi menținută***, or, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre,

sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei, iar normele de drept material au fost aplicate ***corect***.

Completul de judecată constată că, prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

La caz, instanța de apel constată, că potrivit ordinului de plată nr. 30878120211019892400/EM2OMC00 eliberat de Oficiul Bancar „INTESA SANPAOLO" la 19.10.2021, se atestă că, Cebotari Alexandra a expediat prin sistemul de transfer către Pînzari Serghei, suma de 3000 Euro. (f.d. 12-15)

Potrivit ordinului de plată nr. 50878120211102738100/EM2OMC00 eliberat de Oficiul Bancar „INTESA SANPAOLO" la 02.11.2021, se atestă că, Cebotari Alexandra a expediat prin sistemul de transfer către Pînzari Serghei, suma de 7000 Euro. (f.d.16-17)

Potrivit procesului-verbal privind actele de constatare din 15.08.2022 întocmit de către IP Cimișlia, în cadrul audierii Pînzari Serghei a declarat că pe cet. Cebotari Alexandra o cunoaște și că a împrumutat de la aceasta o sumă de bani în valoare de 10000 euro , cu scopul de a deschide o întreprindere individuală, însă la moment nu dispune de bani pentru a restitui împrumutul, când va avea o să îi întoarcă. (f.d.19)

Conform art. 9 alin. (1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile, iar potrivit alin. (2) lit. a) al aceluiași articol, prevede că, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art. 11 alin. (1) Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut

anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Potrivit art. 316 Cod civil, (1) Actul juridic poate fi încheiat verbal, în formă electronică, în scris sau în formă autentică; (2) Forma este o condiţie de valabilitate a actului juridic numai în cazurile expres prevăzute de lege, (3) Actul juridic care poate fi încheiat verbal se consideră încheiat şi în cazul în care comportamentul persoanei arată vădit voinţa de a-l încheia; (4) Tăcerea se consideră exprimare a voinţei de a încheia actul juridic în cazurile prevăzute de lege sau de acordul părţilor.

Conform art. 317 Cod civil, forma verbală a actului juridic este: (1) Actul juridic pentru care legea sau acordul părţilor nu stabileşte formă scrisă sau autentică poate fi încheiat verbal. (2) Actul juridic care se execută chiar la încheierea lui poate fi încheiat verbal. Excepţie fac actele juridice pentru care se cere formă autentică sau actele juridice pentru care forma scrisă este cerută pentru valabilitate.

Potrivit art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 1979 alin. (1) Cod civil, îmbogățire nejustificată este atunci dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea.

În conformitate cu art. 1984 alin. (1) Cod Civil, o persoană este îmbogăţită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său.

Potrivit prevederilor art. 1981 Cod Civil, circumstanţele în care îmbogățirea este nejustificată (1) O îmbogățire este nejustificată, cu excepţia următoarelor cazuri: a) persoana îmbogățită este îndreptățită faţă de persoana dezavantajată să obţină îmbogăţirea în virtutea unui contract sau unui alt act juridic, unei hotărîri judecătoreşti sau unui alt temei legal; sau b) persoana dezavantajată şi-a dat consimțământul în mod liber şi fără eroare de a suferi dezavantajul. (2) Dacă contractul sau un alt act juridic este lovit de nulitate sau este ineficient cu efect retroactiv ori dacă hotărârea judecătorească sau un alt temei de obţinere este nevalabil cu efect retroactiv, persoana îmbogățită nu este îndreptățită la îmbogățire pe baza acestui temei. (3) Cu toate acestea, persoana îmbogățită se consideră

îndreptățită la îmbogățire în baza legii dacă a dobândit îmbogățirea prin uzucapiune, bună-credință, precum şi în alte cazuri cînd, conform legii, ea are dreptul de a păstra îmbogăţirea. (4) De asemenea, îmbogățirea este nejustificată dacă: a) persoana dezavantajată a oferit-o pentru un scop care nu este atins sau în considerarea unei aşteptări care nu s-a realizat; b) persoana îmbogăţită a cunoscut sau trebuia în mod rezonabil să cunoască despre acel scop sau acea aşteptare; şi c) persoana îmbogăţită a acceptat sau se poate considera în mod rezonabil că a acceptat că îmbogăţirea trebuie să fie restituită în astfel de circumstanţe.

Astfel, la data de 06 iunie 2023 avocatul Ahmedov Ruslan în interesele reclamantei Cebotari Alexandra a depus la judecătoria Cimişlia sediul central cererea de chemare în judecată către Pînzari Serghei privind încasarea datoriei în sumă de 10 000 Euro, dobânzii de întârzierea în sumă de 1887,81 lei și cheltuielilor de judecată: 7000 lei pentru asistența juridică a avocatului şi 6800 lei, achitate în calitate de taxa de stat. (f.d.3-5)

Completul reține că, potrivit art. 858 alin. (2) Cod civil, *obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit*.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Cimişlia din 25 ianuarie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de către avocatul Ahmedov Ruslan în interesele reclamantei Cebotari Alexandra către Pînzari Serghei privind încasarea sumei, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată, s-a admis integral.

S-a încasat din contul lui Pînzari Serghei în beneficiul reclamantei Cebotari Alexandra suma de 10 000 euro, dobînda de întîrziere în sumă de 1 887,81 euro și cheltuielile de judecată:7000 lei pentru asistența juridică a avocatului; 6800 lei taxa de stat și 310 lei cheltuieli pentru citarea publică a pîrîtului, iar în total: 10 000 (zece mii) euro conform cursului BNM la momentul executării hotărîrii și 14 110 (paisprezece mii o sută zece) lei. (f.d.56)

La data de 20 decembrie 2024 avocatul Vitalie Bunduchi, acționând în interesele lui Serghei Pînzari ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond a înaintat apel nemotivat, iar la data de 12 septembrie 2025, a înaintat apel motivat prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 25 ianuarie 2024 și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată. (f.d.66-67, 125-132)

La caz, precăutând argumentele apelantului invocate în conținutul apelului înaintat, Completul constată că, argumentele vizate nu sunt temeinice și plauzibile,

pentru a fi admise, cu casarea hotărârii instanței de fond, la această concluzie instanța de apel a ajuns, pentru motivele ce succed.

Subsecvent, verificând criticile formulate de apelant sub aspectul pretinsei existențe a unui temei juridic pentru transferul sumei de 10 000 euro, Completul de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate.

Contrar susținerilor apelantului, materialele cauzei nu conțin probe pertinente și concludente care ar confirma existența între părți a unui contract de societate civilă ori a unui alt act juridic care să fi constituit temeiul transferului sumelor bănești efectuate de către Cebotari Alexandra, în scopul dezvoltării și activităţii a unei societăţi civile cu pârâtul.

Or, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale. În speță, anume apelantului îi revenea obligația de a demonstra existența raportului juridic pretins, respectiv faptul că între părți s-a încheiat o convenție privind constituirea unei societăți civile și desfășurarea în comun a unei activități economice.

Cu toate acestea, apelantul nu a prezentat niciun înscris, niciun mijloc de probă și nici alte elemente obiective din care să rezulte existența unui acord privind aporturile fiecărei părți, obiectul activității comune, participarea la beneficii și pierderi ori alte elemente esențiale specifice unei asemenea forme de asociere. Simpla invocare a existenței unei înțelegeri verbale nu este suficientă pentru a demonstra existența raportului juridic pretins, în lipsa oricăror probe care să confirme susținerile formulate.

Nu poate fi reținut nici argumentul apelantului potrivit căruia mențiunile înscrise în ordinele de plată la rubrica „motivul plății”, respectiv „renovare” și „deschiderea unei afaceri”, ar constitui prin ele însele dovada existenței unei societăți civile.

Completul de judecată reține că asemenea mențiuni exprimă exclusiv destinația pentru care reclamanta a remis mijloacele bănești, însă nu constituie, în sine, dovada încheierii unui contract de societate civilă și nici nu confirmă existența unei obligații asumate de reclamantă de a suporta definitiv riscurile unei eventuale activități economice comune.

Dimpotrivă, din materialele cauzei rezultă că scopul pentru care reclamanta a remis suma de 10 000 euro nu s-a realizat, iar apelantul nu a demonstrat că mijloacele bănești au fost utilizate în vederea desfășurării activității economice

invocate și nici că ar fi fost creată întreprinderea sau inițiată activitatea de creștere a animalelor la care face referire în apel.

În același timp, instanța de apel acordă relevanță și conduitei procesuale a apelantului. Astfel, potrivit procesului-verbal privind actele de constatare din 15 august 2022, acesta a declarat expres că a împrumutat de la Cebotari Alexandra suma de 10 000 euro pentru deschiderea unei întreprinderi individuale și că urmează să restituie suma respectivă atunci când va dispune de mijloace financiare.

Prin urmare, chiar explicațiile oferite anterior de apelant sunt incompatibile cu susținerea formulată ulterior în apel privind existența unei societăți civile. Dacă între părți ar fi existat într-adevăr un contract de societate, era firesc ca apelantul să invoce această împrejurare încă din momentul audierii sale de către organele de poliție și nu să recunoască existența unei obligații de restituire a banilor primiți.

În aceste condiții, Completul apreciază că schimbarea versiunii faptelor de către apelant reprezintă o poziție procesuală adoptată ulterior, în scopul înlăturării obligației de restituire a sumei primite, fără ca aceasta să fie susținută de probe obiective.

Nici critica referitoare la pretinsa lipsă a caracterului nejustificat al îmbogățirii nu poate fi primită.

În conformitate cu art. 1979 și art. 1981 Cod civil, obligația de restituire intervine atunci când persoana îmbogățită nu este îndreptățită să păstreze folosul patrimonial obținut în temeiul unui contract, al unui alt act juridic sau al unui alt temei legal.

Or, în prezenta cauză, apelantul nu a făcut dovada existenței unui asemenea temei juridic. Dimpotrivă, probele administrate confirmă că acesta a primit suma de 10 000 euro, nu a restituit-o reclamantei și nici nu a demonstrat existența unui drept care să îi permită păstrarea acesteia.

În consecință, Completul de judecată este de acord cu concluzia instanței de fond potrivit căreia sunt întrunite toate condițiile îmbogățirii nejustificate, patrimoniul apelantului fiind majorat cu suma de 10 000 euro în detrimentul patrimoniului reclamantei, fără existența unui temei juridic valabil care să justifice păstrarea acestei valori patrimoniale.

Nu poate fi reținut nici argumentul apelantului referitor la faptul că semnătura din procesul-verbal privind actele de constatare nu i-ar aparține.

Completul observă că această susținere a fost formulată exclusiv în faza apelului, fără ca apelantul să prezinte vreun mijloc de probă apt să creeze un dubiu

rezonabil asupra autenticității înscrisului. Simpla contestare a semnăturii nu este suficientă pentru înlăturarea forței probante a înscrisului, în lipsa unor dovezi care să susțină afirmațiile formulate.

Mai mult, chiar în ipoteza înlăturării acestui înscris din ansamblul probator, soluția primei instanțe nu ar putea fi schimbată, întrucât existența transferurilor bănești este confirmată prin ordinele de plată, iar apelantul nu a demonstrat existența unui raport juridic care să justifice păstrarea sumei primite.

Este neîntemeiată și critica referitoare la pretinsa încălcare a dreptului la apărare.

Din materialele cauzei rezultă că instanța de fond a întreprins toate măsurile prevăzute de lege în vederea citării pârâtului, inclusiv prin citare publică, iar apelantul nu a prezentat probe care să demonstreze existența unor încălcări procedurale de natură să atragă nulitatea hotărârii primei instanțe sau să justifice rejudecarea cauzei.

Prin urmare, împrejurarea că apelantul nu a participat la examinarea cauzei în primă instanță nu poate conduce, prin ea însăși, la concluzia încălcării dreptului la un proces echitabil, în condițiile în care procedura de citare a fost respectată, iar în cadrul examinării apelului acesta a beneficiat efectiv de posibilitatea de a-și expune toate argumentele de fapt și de drept, de a administra probe și de a combate concluziile instanței de fond.

În aceste circumstanțe, Completul de judecată conchide că argumentele invocate în cererea de apel nu răstoarnă constatările de fapt și concluziile juridice ale instanței de fond, care a apreciat în mod corect probele administrate și a aplicat în mod just normele de drept material incidente raportului juridic litigios.

Subsecvent, Completul de judecată constată că instanța de fond corect și întemeiat s-a expus și asupra încasării cheltuielilor de judecată suportate de Cebotari Alexandra, or, potrivit principiului reparării integrale a cheltuielilor necesare pentru valorificarea dreptului subiectiv în instanța de judecată, partea în favoarea căreia a fost pronunțată hotărârea este îndreptățită să obțină compensarea cheltuielilor de judecată efectiv suportate și justificate (art. 94 Cod de procedură civilă).

Totodată, Completul remarcă, că apelantul nu a demonstrat existența unor erori de fapt sau de drept comise de instanța de fond care ar putea influența legalitatea și temeinicia hotărârii contestate. Argumentele invocate în cererea de apel au un caracter declarativ și se limitează, în esență, la reiterarea poziției

procesuale expuse în prima instanță, fără a combate în mod concret, considerentele reținute de instanța de fond.

Or, potrivit principiului contradictorialității și regulilor de sarcină a probei, revenea apelantului obligația de a indica în mod clar și argumentat în ce constau pretinsele încălcări, precum și de a prezenta probe pertinente și concludente în susținerea acestor afirmații. În lipsa unor asemenea elemente, Completul nu poate reține criticile formulate ca fiind întemeiate.

Astfel, instanța de apel conchide, că hotărârea instanței de fond este ***clară*** și ***precisă***, se referă la probele administrate în cauză și este în concordanță cu acestea, răspunde în fapt și în drept la toate aspectele incidente în cauza vizată, precum și conduce în mod logic și convingător la soluția din dispozitiv. Or, prima instanța corect a apreciat suma datorată intimatului de către apelant, inclusiv și a cheltuielilor judiciare suportate de reclamant în legătură cu acordarea asistenței juridice, aceste sume fiind confirmate prin actele prezentate instanței.

În această ordine de idei, în viziunea Completului judiciar, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant pe marginea hotărârii contestate, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței, or argumentele apelului nu constituie un temei pentru dispunerea rejudecării cauzei de către prima instanța.

Totodată, Completul de judecată menționează, că în cadrul hotărârii CtEDO în cauza *Van de Hurk contra Ţărilor de Jos* din 19 aprilie 1994, înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligația instanței de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Subsecvent, Completul de judecată reiterează, că concluziile primei instanţe sunt întemeiate şi legale, fiind în concordanță cu prevederile art. 239 Cod de procedură civilă, astfel, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art.385 lit. a), art.art.389-390, 394, 434 Cod de procedură civilă, Completul de judecată,

D E C I D E :

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Bunduchi Vitalie în interesele apelantului Pînzari Serghei.

Se menține hotărârea judecătoriei Cimişlia sediul central din 25 ianuarie 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Ahmedov Ruslan în interesele reclamantei Cebotari Alexandra către Pînzari Serghei privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Preşedintele completului:	Judecător:	Judecător:
Mironov Andrei	Colev Grigori	Hudoba Valeri